

кива болни теми...всичко мина...

ПРЕДСЕД. Виждаш ли, Зоржъ,ето единъ положителенъ човѣкъ,На такива хора може да се довъри всичко.

АНДРЕЙ. Тамъ имаше много такива и все пакъ нѣ-  
матъ работа.

ПРЕДСЕД. Бждете сигурни, щомъ сте изплавали до  
тука, останалото е лесно.

РОМАНОВЪ. Чакайте, чакайте... М м..защо да не е  
възможно?...Г-нъ Председателъ,ето ви удобенъ случай за  
мойте бжорци. Вие, преди малко казахте, че на такива хора  
може всичко да се довъри. Азъ съмъ вече старъ, имамъ акци  
и въ фабриката, имамъ държавна пенсия...защо ми е повече  
работа?Ето ви моя замястникъ. Уморенъ съмъ, стига толкова

ПРЕДСЕД. Не е невъзможно, но...какъ да кажа, той  
е още много младъ.

РОМАНОВЪ. Добре, сега сме въ началото на май. Не-  
ка работи, заедно съ мене, два три месеца и после...

ЕЛЕНА. Ахъ, много, много съмъ ви признателна, г-нъ  
Романовъ.

ПОПОВЪ. Вие, просто, се жертвувате.

РОМАНОВЪ. Никаква жертва. Необходима ми е по дъл-  
га почевка, а още по добре, ако съвсѣмъ зарежа работата.  
Здравето преди всичко.

ЕЛЕНА. /кокетно къмъ председателя/ Надѣвамъ се,  
че ще бждете така добъръ...

ПРЕДСЕД. Защо не. Ще покаже ли пробната му служба,  
нали Романовъ?Още по добре-че ще можемъ да поставимъ  
на този отговоренъ постъ човѣкъ, който произхожда, отъ